

[Harald Nielsen.]

ringen af vor økonomi. Vi må til at interessere os mere for den anden side af sagen, besparelserne og nedsættelse af tilskuddene, hvorved vi også kan sanere vor økonomi.

Iøvrigt skal jeg ikke forlænge denne debat. Jeg tror, at alle argumenter for og imod nu er kommet frem, og jeg skal derfor slutte med at anbefale, at man stemmer for den dagsorden, jeg har foreslået, og afholder sig fra at stemme for det af det ærede medlem hr. Poul Møller stillede dagsordensforslag.

Poul Møller: Må jeg på mit partis vegne indledningsvis sige, at vi ikke kan stemme for, men må anbefale at stemme imod det forslag om overgang til næste sag på dagsordenen, der er stillet af det ærede medlem hr. Harald Nielsen. Jeg skal motivere dette standpunkt dermed, at den foreslåede dagsorden indeholder et forslag om at nægte det foreliggende lovforslag, hvis gennemførelse vi som bekendt støtter, overgang til tredje behandling. Det behøver vel derfor ikke nogen yderligere forklaring, at vi må stemme imod et sådant dagsordensforslag. Vi gør det også, fordi vi vel betragter det som en fordel, at man i forslaget tilsiger sin villighed til at forhandle om tøjskattens afvikling i det udvalg, der blev nedsat i efteråret på vor foranledning, men vi ser dog hellere, at vort eget dagsordensforslag herom bliver vedtaget, simpelthen fordi afviklingen af tøjskatten derved sikres ved afstemningen. Efter de bemærkninger, der er faldet her i eftermiddag bl. a. fra det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen og fra den højtærede finansminister, synes jeg, man må blive mere og mere nervøs for, om det bliver muligt at få et flertal for fjernelsen af denne omsætningsafgift. Jeg er bange for, at hvis vi lader tiden gå ret meget længere, risikerer vi, at den uvished, der i dag består om, hvorvidt omsætningsafgiften forsvinder den 1. april 1957, ændres til en vished for, at den ikke forsvinder. Det ville vi anse for at være særdeles beklageligt.

Jeg synes ikke, at det ærede medlem hr. Lars P. Jensen kan bebrejde de erhvervsorganisationer, der har været hos udvalget, at de har fremsat deres almindelige synspunkter med hensyn til landets toldpolitik. Det må virkelig være erhvervsorganisa-

tioners og enkeltpersoners ret ikke blot at fremføre deres egne snævre interesser, men også deres principielle syn på landets toldpolitik. Det må også være deres ret at skifte standpunkt med hensyn til et toldlovsforslag. Der er andre, der har skiftet standpunkt til et toldlovsforslag fra 1952 til 1954—55; jeg behøver blot at nævne det parti her i tinget, som det ærede medlem tilhører. I 1952 var socialdemokratiet ikke villigt til at medvirke til denne toldsags gennemførelse, men partiet er altså i 1955 med i sagen.

Må jeg endvidere sige til det ærede medlem, at det, at jeg fremhævede svaghederne ved deponeringsordningen, aldeles ikke er noget nyt fra konservativ side. Vi har aldrig bestridt og aldrig villet benægte, at der klæbede alvorlige mangler ved deponeringsordningen, og at den derfor kun kunne være noget midlertidigt; men vi har ment, at denne midlertidighed var bedre end konstant, varigt, at være under importrestriktioner. Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen hævder, at han og hans parti i sin tid gik imod forslaget om deponeringsordningen, men sandheden er, at konsekvensen af det standpunkt, det ærede medlem havde dengang, var, at disse varer i dag ville have stået på bunden liste. Det var dengang, man skulle flytte dem fra den bundne liste, fjerne importrestriktionerne, at det ærede medlem modsatte sig en overgangsordning, der skulle mildgøre dette.

Der var ikke fra socialdemokratiets side dengang ønske om, at man straks skulle gå fra bunden liste til fuldstændig fri liste. Derfor har deponeringsordningen gjort sin pligt, gjort sin gerning og mildnet overgangen fra et fuldstændigt lukket marked til et frit marked.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at det er jo altid sådan, at man kan stille — og i politik gør man det — mange betragtninger op med hensyn til, hvorfor man kan gøre det ene nu og ikke kunne gøre det andet tidligere. Det er muligt, det ligger således, som det ærede medlem siger, ved en sammenligning mellem 1952-forslaget og det forslag, vi behandler her. Man kunne spørge, om det var vor skyld, at 1947-forslaget, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremsatte under den rene venstregering, havde de